HOLE IN ONE

Udførelse af beplantning

Landskabsstrategi
10.09.2026

ARKPLAN
landskabsarkitekter

RYDNINGSPLAN, KLYNGEN

- Rydning
- Udtyndning
- Portal
- Test af ‘Vild med Vilje’

RYDNINGSPLAN, SLANGEN

- Rydning
- Udtyndning
- Portal
- Test af ‘Vild med Vilje’

BEPLANTNING, NORDLIGE KANTER

BEPLANTNINGSSTRATEGIEN

Beplantningsstrategien er struktureret med en nord-syd graduering i beplantningens tæthed og højde. Beplantningen langs de nordlige kanter af villaklyngerne består af tættere og højere buske bestående af *hassel, blærespiræa, syren, uægte jasmin* og *purpurpil*, der brydes op af mindre solitære træer bestående af r*øn, engriflet hvidtjørn* og *vildæble*.

Beplantningens højde og tæthed er med til at skabe læ og rumlighed, mens den danner en naturlig afskærmning mellem private og fælles arealer. Beplantningen etablerer indramning uden at danne hårde grænser og fastholder dermed et blødt og naturligt skovpræg. Beplantningen plantes i et organisk forløb, så det ikke fremstår som en hæk.

De valgte arter er sammensat, så beplantningen har en lang sæsonmæssig variation. Allerede sidst på vinteren og i det tidlige forår bidrager hassel med sine karakteristiske rakler, efterfulgt af blomstring fra røn, engriflet hvidtjørn og vildæble i foråret. I forsommeren overtager syren og uægte jasmin med markante og duftende blomster, mens blærespiræa bidrager med blomstring senere på sommeren. Herefter skabes yderligere variation gennem frugter, bær og skiftende løvfarver, mens beplantningens forskellige vækstformer og grene fastholder struktur og karakter gennem vinteren.

På tværs af beplantningen gælder de samme grundprincipper: robuste og klimatisk modstandsdygtige arter, der kræver begrænset vanding og drift. Kombinationen af hjemmehørende arter og velafprøvede, robuste kulturplanter skaber en varieret og naturpræget beplantning, der understøtter et rigt dyre- og planteliv. De tætte buskstrukturer giver læ og skjul, mens blomstring, bær og frugter bidrager med føde til insekter og fugle. Samlet understøtter beplantningen et levende landskab med høj grad af robusthed og lavt driftsbehov.

Engriflet hvidtjørn, Crataegus monogyna

Røn, Sorbus Aucuparia

Syren, Syringa vulgaris

Purpurpil, Salix Purpurea

Blærespirea,Physocarpus opulifolius

Hassel, Corylus avellana

Uægte Jasmin, Philadelphus coronarius

Vildæble, Malus Sylvestris

BEPLANTNING, SYDLIGE KANTER

BEPLANTNINGSSTRATEGIEN

Beplantningsstrategien er struktureret med en nord-syd graduering i beplantningens tæthed og højde. Beplantningen langs de sydlige kanter af villaklyngerne består af mindre buske bestående af *fjeldribs, solbær, surbær, haveblåbær, rosmarinpil, krybende gråris, mosepors og birkebladet spiræa*. Sammensætningen er tilpasset de sydvendte kanter, hvor beplantningen skal understøtte overgangen mellem bebyggelsen og det åbne landskab.

Beplantningens lave højde fastholder udsynet fra villaklyngerne og skaber en visuel forbindelse til det omkringliggende landskab og det skrånende terræn. Samtidig skaber buskene rum og markerer overgangen mellem private og fælles arealer uden at danne en lukket afgrænsning. Beplantningen understøtter dermed landskabets åbne karakter og de lange kig. Beplantningen plantes i et organisk forløb, så det ikke fremstår som en hæk.

De valgte arter skaber variation gennem blomstring, duft, bær, frugter og skiftende løvfarver. Fjeldribs, mosepors og birkebladet spiræa bidrager med blomstring, mens solbær og haveblåbær tilfører spiselige bær. Rosmarinpil og krybende gråris tilfører variation gennem deres karakteristiske vækstformer og struktur.

På tværs af beplantningen gælder de samme grundprincipper: robuste og klimatisk modstandsdygtige arter, der kræver begrænset vanding og drift. Sammensætningen skaber en varieret og naturpræget beplantning, der bidrager med føde og levesteder for insekter og fugle, samtidig med at den lave højde bevarer gode lysforhold og landskabets åbne karakter.

Haveblåbær, Vaccinium corymbosum

Rosmarinpil, Salix repens 'Rosmarinifolia'

Birkebladet Spiræa, Spiraea betulifolia

Surbær, Aronia Melanocarpa

Solbær, Ribes nigrum

Krybende gråris,Salix Repens 'Saret'

Mosepors, Myrica gale

Fjeldribs, Ribes alpinum

BEPLANTNING, PRIVATE HAVER

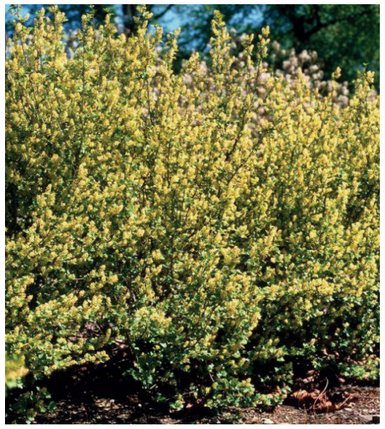
BEPLANTNINGSSTRATEGIEN

Beplantningsstrategien for beplantningen mellem husene er struktureret med en nord-syd graduering i beplantningens tæthed og højde. Beplantningen mellem husene består af en blanding af mellemstore og mindre buske som *blærespiræa, surbær, fejldribs, rosmarinpil, krybende gråris* og *birkebladet spiræa*. Sammensætningen bygger videre på arterne i de øvrige beplantningsgrupper og skaber en naturlig overgang mellem den højere beplantning mod nord og den lave beplantning mod syd.

Beplantningen har en moderat højde, så den skaber rum og struktur mellem husene uden at lukke området eller begrænse udsyn og lys. De forskellige vækstformer skaber en varieret og landskabelig karakter, hvor oprette og tætte buske kombineres med mere lette og horisontale former.

De valgte arter bidrager med variation gennem blomstring, løv, efterårsfarver og karakteristiske vækstformer. Blærespiræa og surbær tilfører volumen og struktur, mens fejldribs og birkebladet spiræa bidrager med blomstring og lethed. Rosmarinpil og krybende gråris tilfører fine, mere transparente og horisontale strukturer, der understøtter det landskabelige udtryk.

På tværs af beplantningen gælder de samme grundprincipper: robuste og klimatisk modstandsdygtige arter, der kræver begrænset vanding og drift. Sammensætningen skaber en harmonisk og naturpræget beplantning, der understøtter biodiversiteten og samtidig skaber en tydelig grøn struktur mellem husene.

Fjeldribs, Ribes alpinum

Surbær, Aronia Melanocarpa

Krybende gråris,Salix Repens 'Saret'

Rosmarinpil, Salix repens 'Rosmarinifolia'

Birkebladet Spiræa, Spiraea betulifolia

Blærespirea,Physocarpus opulifolius

BEPLANTNING, NORDLIGE KANTER

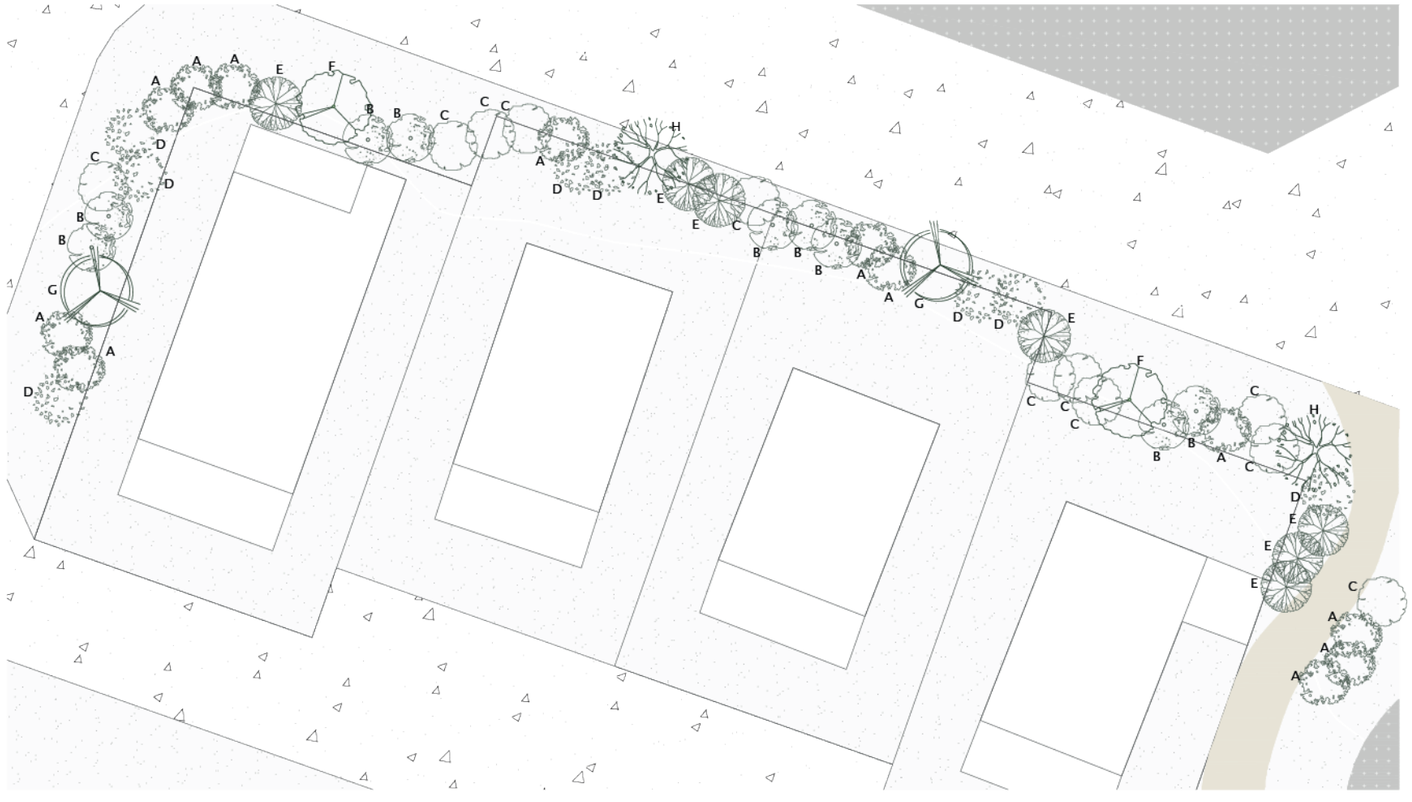
UDPLANTNING

Buskene placeres i et sammenhængende forløb, uden fast eller ensartet rytme i planternes placering, for at skabe diversitet og liv i buskbeplantningen. Hver art plantes i grupper af 2–3 planter, mens beplantningen brydes op af enkeltstående træer, der placeres med varierende afstand. Træerne tilfører variation og fungerer som naturlige pauser i den sammenhængende buskbeplantning.

Over tid vil de enkelte arter udvikle sig forskelligt i både højde og bredde. De højere og mere bredtvoksende buske vil danne beplantningens volumen og lægivende struktur, mens de mindre arter udfylder mellemrummene og skaber en mere nuanceret beplantning. Målet er en beplantning, der gradvist vokser sammen, men som fortsat opleves varieret og naturlig.

Buskbeplantningen etableres med planter på 1–1,2 meters højde ved udplantning. Som udgangspunkt plantes der 1 busk pr. løbende meter, men planteafstanden tilpasses de enkelte arters forventede bredde og vækstform. De mere bredtvoksende arter gives større afstand, så de over tid kan udvikle deres naturlige form og samtidig indgå i et sammenhængende beplantningsforløb.

Efter udplantning vil planterne have en etableringsfase, hvor udviklingen af rodnettet prioriteres. Herefter kan der som et vejledende gennemsnit regnes med en tilvækst på omkring 0,5 meter årligt, dog med variation mellem arterne og afhængigt af vækstforholdene. Beplantningen vil derfor gradvist lukke sig og udvikle den ønskede tæthed og volumen over de første år.

Nyplantet | *5 års vækst* | *10 år / fuld udvokset*

A: Blærespiræa
B: Hassel
C: Purpurpil
D: Syren
E: Uægte Jasmin
F: Engriflet hvidtjørn
G: Røn
H: Vildæble

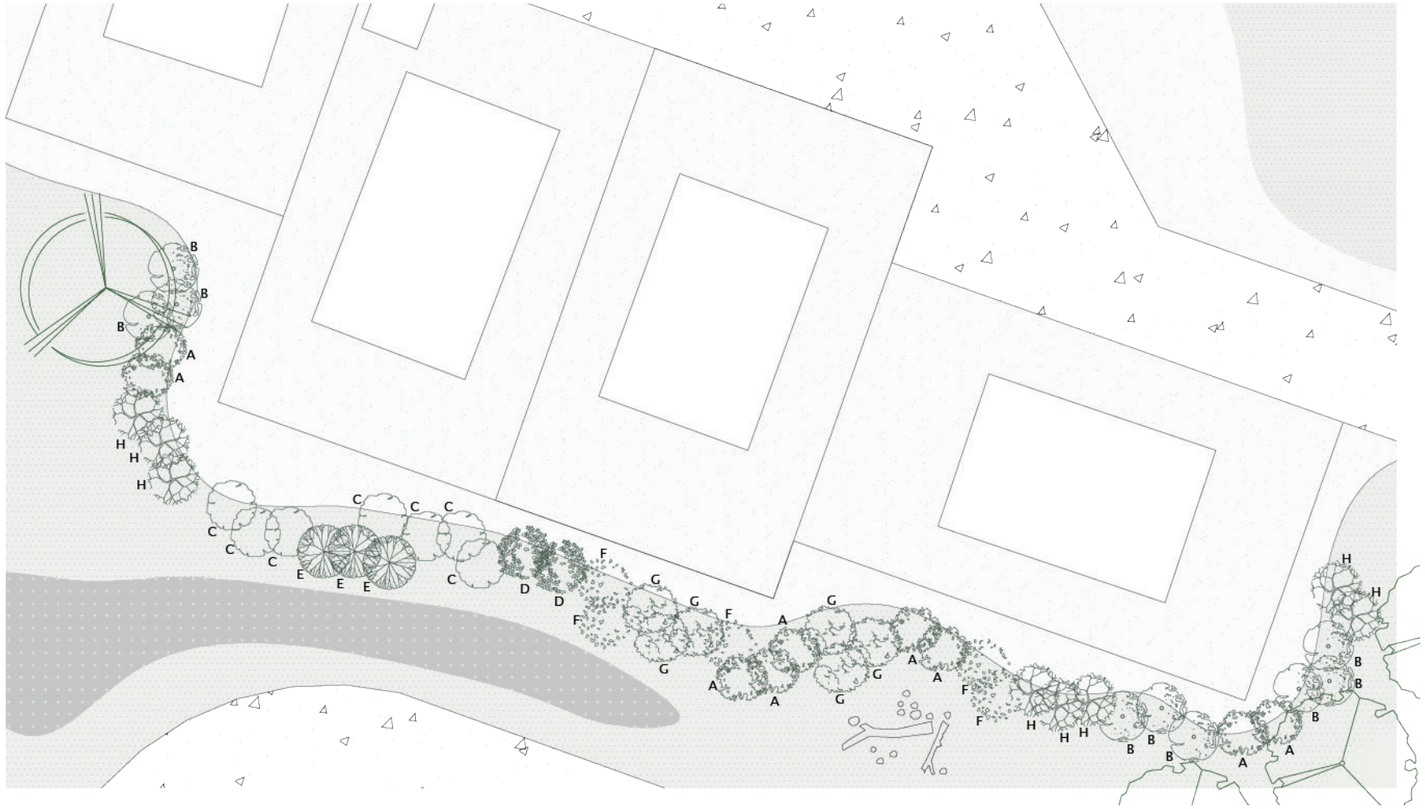
BEPLANTNING, SYDLIGE KANTER

UDPLANTNING

Buskene placeres som et varieret forløb, hvor beplantningen følger overgangen fra skygge under de eksisterende træer til åbne områder med fuld sol og tilbage til skygge. Arterne sammensættes i mindre grupper på 1–4 planter, som forskydes i forhold til hinanden og tilpasses de lokale lysforhold. De højere buske placeres primært som strukturgivende elementer, mens lavere og mere bredtvoksende arter placeres foran og imellem disse. På den måde opstår en gradvis variation i beplantningens højde og tæthed gennem hele forløbet.

Sammensætningen er samtidig valgt med blik for planternes udvikling. Ved udplantning vil der være tydelige mellemrum mellem de enkelte grupper, men efterhånden som buskene vokser til vil dette ændre sig. De lidt højere arter vil med tiden skabe mere volumen og rumdannelse, mens de lavere arter vil lukke beplantningen fra bunden. Særligt i overgangen mellem sol- og skyggezonerne vil planternes forskellige vækstformer være med til at skabe en glidende og naturlig overgang.

Buskbeplantningen etableres med planter på 0,5-1 meter. Ved udbplantning avendes en afstand på omkring 80 cm som udgangspunkt, men justeres efter den enkelte arts forventede bredde og vækstform. Efter udplantning vil planterne have en etableringsfase, hvor udviklingen af rodnettet prioriteres. Herefter kan der som et vejledende gennemsnit regnes med en tilvækst på omkring 0,5 meter årligt, dog med variation mellem arterne og afhængigt af vækstforholdene. Beplantningen vil derfor gradvist lukke sig og udvikle den ønskede tæthed og volumen over de første år.

MÆNGDE PÅ BEPLANTNING, NORDLIGE KANTER

- 1184 løbende meter
- Fase 2: Udføres senere

MÆNGDE PÅ BEPLANTNING, SYDLIGE KANTER

- 841 løbende meter
- Fase 2: Udføres senere

MÆNGDE PÅ BEPLANTNING, NORDLIGE KANTER

200 løbende meter
Fase 2: Udføres senere

MÆNGDE PÅ BEPLANTNING, SYDLIGE KANTER

576 løbende meter
Fase 2: Udføres senere

6 OPHOLDSTEDER

